

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1Tdo/27/2015
Identifikačné číslo spisu: 4614010042
Dátum vydania rozhodnutia: 24.06.2015
Meno a priezvisko: JUDr. Gabriela Šimonová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2015:4614010042.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí konanom dňa 24. júna 2015 v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Gabriely Šimonovej a sudcov JUDr. Štefana Harabína a JUDr. Viliama Dohňanského v trestnej veci proti obvinenému L. L. pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák., o dovolaní obvineného L. L. proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre zo 14. januára 2015, sp. zn. 1 To 0/2014, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného L. L. sa o d m i e t a.

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Topoľčany z 20. júna 2014, sp. zn. 2 T 22/2014 bol obvinený L. L. uznaný za vinného z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

dňa 19. mája 2013 o 19.10 hod. viedol ako vodič motocykel značky Kawasaki Ninja ZX 10R, EČ: U. so spolujazdkyňou R. D. po štátnej ceste č. II/499 v obci Tovarníky po ulici Odbojárrov smerom od obce Nemčice, pri prejazde okolo objektu Kinekus sa pohyboval pravdepodobnou rýchlosťou 60 km/h, pričom sa pred ním vo vzdialenosti približne 65 metrov pohybovalo nákladné motorové vozidlo značky Mazda Premacy EČ: A., ktoré v tom čase viedol vodič U. C. a vo vzdialenosti približne 16 m pred uvedeným motocyklom sa pohybovalo aj ďalšie vozidlo značky Fiat Palio EČ: M., v tom čase vodič vozidla Mazda Premacy U. C. začal odbočovať z hlavnej cesty na vedľajšiu cestu tým spôsobom, že dal riadne znamenie o zmene smeru jazdy vľavo, začal spomaľovať a nakoľko v spätnom zrkadle uvidel iba za ním idúce vozidlo značky Fiat Palio, začal odbočovať z hlavnej cesty na vedľajšiu cestu vľavo, pričom obžalovaný, keď dobehol pred ním idúce vozidlo značky Fiat Palio, tak po prejazde mostu na uvedenej komunikácii v km 101,320 začal obe uvedené vozidlá idúce pred ním predchádzať, pričom došlo k zrážke obžalovaného s vozidlom značky Mazda Premacy a k následnému pádu motocykla na vozovku, pričom obžalovaný utrpel pri tejto dopravnej nehode úraz ťažký s dobou liečenia práceneschopnosti viac ako 42 dní a spolujazdkyňa obžalovaného na motocykli - poškodená R. D. utrpela v dôsledku nehody úraz ťažký - zlomeninu kosti spánkovej a spodiny lebečnej, zmliaždenie mozgu, zakrvácanie pod tvrdý obal mozgu v oblasti čelovej vľavo, zmliaždenie hrudníka so zlomeninou

II. - VI. rebra vpravo a I. rebra vľavo, zmliaždenie pľúc, zlomeninu pravej kľúčnej kosti, zlomeninu pravej lopatky a zlomeninu dolného ramena pravej lonovej kosti s početnými zmliaždeniami a krvnými podliatinami na tele, vyžadujúce si liečenie spojené s práceneschopnosťou v trvaní 10-16 týždňov, pričom k dopravnej nehode došlo preto, že obžalovaný ako vodič porušil ustanovenia § 4 ods. 1 písm. c/, § 15 ods. 5 písm. d/, písm. g/, § 16 ods. 4 zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke.

Okresný súd obvinenému uložil podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. s poukazom na ustanovenie § 138 písm. h/ Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 14 (štrnásť) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. súd podmienienečne odložil výkon trestu odňatia slobody.

Podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. obvinenému určil skúšobnú dobu v trvaní 20 (dvadsať) mesiacov.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. uložil obvinenému trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v cestnej premávke v trvaní 3 (troch) rokov.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. uložil obvinenému povinnosť nahradiť poškodenej spoločnosti Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s., škodu vo výške 12 658,87 EUR.

Proti rozsudku podal obvinený odvolanie. Krajský súd v Nitre uznesením zo 14. januára 2015, sp. zn. 1 To 80/2014, podľa § 319 Tr. por. odvolanie obvineného zamietol, pretože bolo zistené, že nie je dôvodné.

Proti tomuto uzneseniu podal obvinený, prostredníctvom obhajcu, dovolanie, uplatniac dovolacie dôvody podľa § 371 ods. 1 písm. c/, písm. g/, písm. i/ Tr. por., teda s odôvodnením, že zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu, rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom a rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia.

V odôvodnení dovolania obvinený namietol, že súdy nižšieho stupňa porušili jeho právo na obhajobu, keď sa v rozhodnutiach nevysporiadali s jeho argumentáciou k podstatným otázkam. Nesprávne vyhodnotili podiel jednotlivých účastníkov na dopravnej nehode, nezaoberali sa porušením pravidiel cestnej premávky vodičom Mazdy, dospeli k nesprávnym právnym záverom vyplývajúcim z nesprávneho zistenia skutkového stavu a vyhodnotenia dôkazov, neodstránili nesúlad medzi skutkovými zisteniami a závermi znaleckých posudkov Ing. Harineka, Ing. Svetlíka a Ing. Mercella, nepripustili doplnenie dokazovania o vyšetrovací pokus. Za základ rozhodnutia vzali záver znaleckého posudku Ing. Harineka, aj keď bol v rozpore so závermi ostatných znaleckých posudkov, obstaraných obvineným, pričom na preskúmanie nesúladu nepribrali znalecký ústav. Súdy sa nevysporiadali s vierohodnosťou svedka Q., otázkou zapnutia ľavého ukazovateľa smeru na vozidle Mazda. Je vylúčená automatická aktivácia ľavého smerového ukazovateľa, otočením kľúčika nemohlo byť aktivované samočinné vypínanie ukazovateľa. Zo záznamu o dopravnej nehode nevyplýva, že poškodený C. mal na vozidle zapnutý ľavý smerový ukazovateľ. Poškodený C. zaviniel nehodu nedodržaním § 19 ods. 1 zákona o cestnej premávke.

Obvinený taktiež poukázal na znalecký posudok znalca Ing. Ľubomíra Harineka, ktorý vychádzal z výpovedí svedkov, uskutočnených pred vznesením obvinenia. Samotný znalecký posudok bol vypracovaný pred vznesením obvinenia, preto ide o nezákonný dôkaz. Znalecký posudok Ústavu súdneho inžinierstva, predložený obhajobou, odvolací súd vykonal nezákonne, keď ho iba prečítal ako listinný dôkaz. Rovnako bol nezákonne vykonaný dôkaz - svedecká výpoveď poškodenej R. D., keď súd v zápisnici z pojednávania konaného dňa 16. apríla 2014 uviedol, že vypovedá zhodne ako na č. l. 45, pričom na uvedenom čísle listu sa nachádza iba dodatok k výsluchu poškodenej zo 16. januára 2014, v ktorom sa iba pridržala svojej predchádzajúcej výpovede. V tejto výpovedi potvrdila nedostatočnú pozornosť vodiča Mazdy a nedanie znamenia o zmene smeru jazdy.

Dovolateľ ďalej argumentoval nenaplnením subjektívnej stránky skutkovej podstaty trestného činu vo forme nedbanlivosti. Nie je zrejmé, aký podiel na vzniku dopravnej nehody malo porušenie pravidiel cestnej premávky zo strany vodiča Mazdy. Súd pochybil pri posúdení relevancie porušenia § 16 ods. 4 zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke (ďalej len „zákon o cestnej premávke“) ako dôležitej povinnosti v zmysle § 138 písm. h/ Tr. zák., ktoré zakladá spáchanie prečinu závažnejším spôsobom konania podľa § 157 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. V skutkovej vete sa nenachádza údaj o rýchlosti motocykla po prejazde okolo objektu Kinekus, ktorý je od miesta nehody vzdialený niekoľko desiatok metrov. V právnom posúdení prekročenia rýchlosti pri objekte Kinekus absentuje bezprostrednosť, ktorá by spájala porušenie dôležitej povinnosti podľa § 138 h/ Tr. zák. so vznikom dopravnej nehody. Taktiež porušenia povinností podľa § 4 ods. 1 písm. c/ a § 15 ods. 5 písm. d/, písm. g/ zákona o cestnej premávke nevyplývajú zo skutkovej vety. Križovatka nebola označená, obvinený úsekom prechádzal prvý raz, vozidlo pred ním dávalo znamenie, až keď vykonával predchádzanie.

Podľa obvineného je uložený trest neprimerane prísny. Podnikanie obvineného je závislé od jeho dostatočnej mobility, preto uloženie trestu zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v trvaní 3 rokov popiera zákonné zásady ukladania trestov.

Dovolaciemu súdu navrhol vysloviť porušenie zákona uznesením krajského súdu, napadnuté uznesenie a rozsudok okresného súdu zrušiť, ako aj ďalšie rozhodnutia na zrušené rozhodnutia obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad a okresnému súdu prikázať, aby vec v potrebnom rozsahu prerokoval a rozhodol.

K dovolaniam sa vyjadril prokurátor Okresnej prokuratúry Topoľčany, ktorý k namietanej nezákonnosti znaleckého posudku Ing. Harineka uviedol, že v čase pribratia znalca nebolo dovolateľovi vznesené obvinenie, preto mu z logických dôvodov nemohlo byť uznesenie o pribratí doručené. Následne, už v prípravnom konaní, mal možnosť sa so znaleckým posudkom oboznámiť, namietat spôsob vypracovania posudku a správnosť záverov, ako i osobu znalca. Obvinený sa trestnej činnosti dopustil ako vodič porušením dôležitej povinnosti uloženej mu podľa zákona a inému spôsobil ťažkú ujmu na zdraví, preto mu bol popri treste odňatia slobody zákonne uložený trest zákazu činnosti. Súd prvého stupňa vykonal dostatočné dokazovanie, ktoré potvrdil odvolací súd. Obvinený sa snaží dosiahnuť zmenu skutkových zistení a ich hodnotenia, čo nie je v dovolacom konaní v zmysle § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. možné. Dovolaciemu súdu navrhol dovolanie obvineného podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietnuť.

K dovolaniu sa vyjadrila poškodená R. D., podľa ktorej bola znaleckými posudkami z polície jednoznačne preukázaná vina obvineného, ktorý sa jej ani raz neospravedlnil. Dovolaciemu súdu navrhla zvýšiť obvinenému trest.

Najvyšší súd ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) predovšetkým skúmal, či má podané dovolanie všetky obsahové a formálne náležitosti, či je prípustné, a či bolo podané oprávnenou osobou a pritom dospel k nasledujúcim záverom:

Podľa § 368 ods. 1 Tr. por. dovolaním možno napadnúť len právoplatné rozhodnutie súdu, ktorým bola vec právoplatne skončená. V posudzovanom prípade je napadnutým rozhodnutím uznesenie Krajského súdu v Nitre ako súdu odvolacieho. Proti takémuto druhu rozhodnutia je dovolanie prípustné. Dovolanie bolo podané obvineným prostredníctvom obhajcu, teda osobou oprávnenou podľa §§ 369 ods. 2 písm. b/, 373 Tr. por., na Okresnom súde Topoľčany, t.j. na mieste predpokladanom v ustanovení § 370 Tr. por., a v zákonnej 3-ročnej lehote. Dovolanie obvineného však nie je dôvodné.

K dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por.

Zásada „právo na obhajobu“ vyjadruje požiadavku, aby v trestnom procese bola zaručená ochrana práv a záujmov osoby, proti ktorej sa vedie trestné konanie, a je teda nevyhnutým prostriedkom úspešného

výkonu súdnicstva smerom k ochrane základných práv a slobôd. Jej legislatívne vyjadrenie a reálne zabezpečenie svedčí v podstate nielen o stupni demokracie v trestnom procese daného štátu, ale vo svojej podstate jej realizácia v čo najširšom meradle je nielen v záujme osoby, proti ktorej sa vedie trestné konanie, ale aj v záujme celej spoločnosti, pretože toto právo neplynie len z ochrany práv jednotlivca, ale aj zo záujmu štátu na zistení pravdy. Podľa názoru dovolacieho súdu právo na obhajobu sa zaručuje ako základné právo fyzickej osoby podliehajúce všetkým pravidlám, ktoré sa uznávajú pri ochrane základných práv a slobôd, a možno ho vnímať aj ako prostriedok nastoľujúci spravodlivú rovnováhu medzi verejnými záujmami, ktoré sú predmetom ústavnej ochrany.

Zásada „právo na obhajobu“ obsahuje tri relatívne samostatné práva obvineného :

- právo obhajovať sa osobne, alebo
- právo obhajovať sa za pomoci obhajcu podľa vlastného výberu, alebo
- právo na bezplatnú pomoc obhajcu, ak obvinený nemá prostriedky na zaplatenie obhajcu a vyžadujú to záujmy spravodlivosti.

Konštantná judikatúra právo na obhajobu v zmysle dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. chápe ako vytvorenie podmienok pre plné uplatnenie procesných práv obvineného a jeho obhajcu a zákonný postup pri reakcii orgánov činných v trestnom konaní a súdu na uplatnenie každého obhajovacieho práva. Platný Trestný poriadok obsahuje celý rad ustanovení, ktoré upravujú jednotlivé čiastkové práva obvineného, charakteristické pre príslušné štádium trestného konania. Prípadné porušenie len niektorého z nich, pokiaľ sa to zásadným spôsobom neprejaví na postavení obvineného v trestnom konaní, samo osebe nezakladá dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. Zo znenia tohto ustanovenia totiž jednoznačne vyplýva, že len porušenie práva na obhajobu zásadným spôsobom je spôsobilé naplniť uvedený dovolací dôvod. V praxi to znamená, že o zásadné porušenie práva na obhajobu pôjde najmä vtedy, ak obvinený nemal v konaní obhajcu, hoci v jeho trestnej veci boli splnené dôvody povinnej obhajoby.

Takéto pochybenie súdov nižšieho stupňa dovolací súd v konaní nezistil, teda nemožno zaujať stanovisko, že došlo k porušeniu práva na obhajobu obvineného L. L. zásadným spôsobom, ktorá skutočnosť už sama osebe znamená nenaplnenie dovolacieho dôvodu v zmysle § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. Napriek tomu sa dovolací súd zaoberal aj konkrétnymi námietkami, ktoré v rámci tohto dovolacieho dôvodu uviedol v písomných dôvodoch dovolania obvinený.

Nevyhodnotenie dôkazov podľa predstáv obvineného nemožno považovať za porušenie práva na obhajobu. Súdy nižšieho stupňa sa dostatočne vysporiadali so skutočnosťami preukazujúcimi vinu obvineného, pričom neobišli ani dôkazy zaobstarané obhajobou. Obvineným predložené znalecké posudky síce vyznievali v jeho prospech, avšak vec neposudzovali komplexne, ani sa nezoberali všetkými relevantnými problémami. Každý zo znalcov vyhodnocoval iné skutočnosti. Spoločným bolo porovnávanie štýlu jazdy oboch vodičov, ako aj ich možnosti zabránenia vzniku dopravnej nehody. Súčasne zo znaleckých posudkov vyplývalo v neprospech obvineného prekročenie povolenej rýchlosti.

Súdy nemali dôvod preskúmať dôveryhodnosť svedka Q.. Zapnutie ľavej smerovky potvrdili aj svedkovia C. a C., pričom svedok Q. nemal dôvod vypovedať v rozpore so skutočnosťou.

K námietke obvineného o nevykonaní vyšetrovacieho pokusu najvyšší súd pripomína, že je plne na úvahe súdu posúdiť, ktoré dôkazy je potrebné vykonať pre zistenie skutkového stavu veci bez dôvodných pochybností. Odmietnutie vykonania dôkazu nie je porušením práva na obhajobu zásadným spôsobom.

Dovolací súd k tejto časti dovolania uzatvára, že postupom súdu prvého stupňa nedošlo k porušeniu práva na obhajobu u obvineného L. L. zásadným spôsobom, a preto dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. nie je naplnený.

K dovolacej námietke v zmysle ustanovenia § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por.

Poverený príslušník Policajného zboru Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Topoľčanoch, okresný dopravný inšpektorát, uznesením zo dňa 19. mája 2013, ČVS:ORP-33/DI-TO-2013 pribral podľa § 142 ods. 1 Tr. por. do konania znalca z odboru cestnej dopravy Ing. Ľubomíra Harineka - ustanoveného Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky. Uznesenie bolo doručené znalcovi, L. L., U. C. a R. D.. Znalec vo vypracovanom znaleckom posudku č. 12/2013 uviedol výpovede U. C., A. C., L. L. a A. Q.. Je pravda, že tieto osoby boli k priebehu udalosti vypočuté v postavení svedkov pred vznesením obvinenia obvinenému L. L., avšak znalec nevychádzal iba z týchto výpovedí, ale aj z fotografií z miesta nehody a z videozáznamu z kamerového systému umiestneného na čerpacej stanici Benzínol. Obvinený si dal vypracovať vlastné znalecké posudky, v ktorých znalci taktiež použili výpovede svedkov z výsluchov pred vznesením obvinenia.

Hoci obhajoba vytýka v dovolaní, že krajský súd iba prečítal znalecký posudok Ústavu súdneho inžinierstva Žilinskej univerzity, predložený obvineným v odvolacom konaní, čím mal porušiť ustanovenia Trestného poriadku o prípustnosti prečítania znaleckého posudku, nevypočutie znalca nemožno hodnotiť ako absolútne nezákonné vykonanie dôkazu. Odvolací súd, ako sám uvádza v napadnutom rozhodnutí, prihliadol pri rozhodovaní na rozsiahle dokazovanie vykonané pred súdom prvého stupňa. Nevypočutím znalca sa totiž nezmenilo postavenie obvineného. Tento dôkaz nebol jediný a osamotený. Súdny vzali do úvahy aj ďalšie dva znalecké posudky vyhotovené tiež na podnet obvineného.

Poškodená D. sa v zápisnici o výsluchu poškodeného - dodatok zo dňa 16. januára 2014 na č. 1. 45 nielen pridržala svojej predchádzajúcej výpovede zo dňa 16. septembra 2013, ale navyše vypovedala, že obvineného upozorňovala na riskantnú jazdu a za nehodu zodpovedá obvinený, pričom k rýchlosti pri obíhaní vozidiel sa vyjadriť nevedela. Nakoľko sa v spise nenachádza audiozáznam z hlavného pojednávania konaného dňa 16. apríla 2014, dovolací súd nemôže kvalifikovane posúdiť, či poškodená vypovedala zhodne iba s dodatkom zo dňa 16. januára 2014, alebo uvádzala aj skutočnosti zo svojej prvej výpovede zo dňa 16. septembra 2013 /č. 1. 42-43/. V prípade absencie ďalších uvedených čísel listov však nesprávna protokolácia v zápisnici o hlavnom pojednávaní nerobí z výpovede poškodenej nezákonný dôkaz.

Ani dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por. nie je daný.

K dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.

Najvyšší súd ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) je viazaný zisteným skutkovým stavom veci tak, ako ho ustálili nižšie súdy. Podľa ustanovenia § 371 písm. i/ Tr. por. môže byť dovolacím dôvodom len skutočnosť, že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia, pričom však správnosť a úplnosť zisteného skutku dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Dovolanie je mimoriadnym opravným prostriedkom určeným k náprave výslovne uvedených procesných a hmotnoprávnych nedostatkov, ale nie na revíziu skutkových zistení ustálených súdmi prvého a druhého stupňa, ani k preskúmvaniu nimi vykonaného dokazovania. Dovolanie má byť len skutočne výnimočným prielomom do inštitútu právoplatnosti, ktorý je dôležitou zárukou stability právnych vzťahov a právnej istoty. Ťažisko dokazovania je totiž v konaní pred súdom prvého stupňa a jeho skutkové závery môže dopĺňať, prípadne korigovať len odvolací súd (§§ 322 ods. 3, 326 ods. 5 Tr. por.). Dovolací súd nie je všeobecnou treťou inštanciou zameranou na preskúmvanie všetkých rozhodnutí súdov druhého stupňa a samotnú správnosť a úplnosť skutkových zistení nemôže posudzovať už len z toho dôvodu, že nie je oprávnený bez ďalšieho prehodnocovať vykonané dôkazy bez toho, aby ich mohol podľa zásad ústnosti a bezprostrednosti v konaní o dovolaní sám vykonávať. Na objasnenie potrebných okolností prípadne potrebných na rozhodnutie o dovolaní môže vykonať dovolací súd len potrebné vyšetrovanie v obmedzenom rozsahu podľa § 379 ods. 2 Tr. por. Preto možnosti podania dovolania musia byť obmedzené, aby sa širokým uplatnením tohto mimoriadneho

opravného prostriedku nezakladala ďalšia opravná inštancia.

Dovolací súd je viazaný zistením skutkového stavu, ako ho ustálil okresný súd. V danej veci to znamená, že pre dovolací súd je rozhodujúce zistenie, podľa ktorého obvinený spáchal skutok tak, ako je uvedený v rozsudku prvostupňového súdu. Tieto skutkové okolnosti obsiahnuté v popise skutku poskytujú spoľahlivý podklad pre naplnenie všetkých zákonných znakov prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák., zo spáchania ktorého bol obvinený uznaný za vinného.

Súdy nižšieho stupňa správne vyhodnotili dôkazy, pričom sa vysporiadali aj s otázkou zavinenia nehody obvineným. Mali jednoznačne preukázané, že obvinený sa plne nevenoval riadeniu vozidla. Z hľadiska situácie na vozovke má vodič povinnosť predvídať, čo v danom prípade u obvineného absentovalo. Navyše obvinený dôsledne nesledoval situáciu v cestnej premávke, keď nereagoval na znamenie o zmene smeru predchádzaného vozidla, čím porušil ustanovenia zákona o cestnej premávke.

Najvyšší súd dodáva, že odôvodnenie súdneho rozhodnutia v konaní o mimoriadnom opravnom prostriedku nemá odpovedať na každú námietku alebo argument dovolateľa, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie a zostali sporné, alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov druhostupňového rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v dovolacom konaní. V tejto súvislosti dovolací súd poukazuje na to, že rozhodnutia súdov tvoria jednotu, a preto je nadbytočné, aby dovolací súd opakoval vo svojom rozhodnutí správne závery súdov nižšieho stupňa.

Nad rámec uvedeného považuje dovolací súd za potrebné uviesť, že snaha obvineného preniesť zodpovednosť za nehodu na svedka C. je len spôsob obrany obvineného vyvinieť sa. Ak by obvinený predbiehal iba jedno vozidlo, mal by čas reagovať na vzniknutú situáciu. Spomaľovanie pred ním idúcich áut malo byť tiež pre obvineného signálom o možnej zmene situácie na ceste. Ospravedlnením obvineného nemôže byť jeho tvrdenie, že daným miestom prechádzal prvýkrát a nevedel o križovatke. O to viac mal byť obozretný a nepredbiehať dve autá naraz.

Pokiaľ ide o dovolaním namietaný trest zákazu činnosti, ani v tomto výroku súdy nižšieho stupňa nepochybili. O nezodpovednosti obvineného svedčí aj skutočnosť, že motocykel nemal platný doklad o absolvovaní technickej kontroly a po rozhodnutí okresného súdu boli obvinenému uložené dve pokuty za prekročenie rýchlosti. V evidencii priestupkov má obvinený zaznamenaných ďalších 7 priestupkov za rýchlu jazdu. Preto aj najvyšší súd považuje trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v cestnej premávke v trvaní 3 rokov za primeraný.

Z uvedených dôvodov je zrejmé, že v rozsahu námietok obvineného nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por., preto Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného L. L. na neverejnom zasadnutí odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.